

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD., a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Milana Moravu v právnej veci žalobcu: **S. Z. Z. – Základná organizácia M. II D.**, zastúpeného advokátkou JUDr. M., AK so sídlom vo B., proti žalovanému: **Krajský pozemkový úrad v Bratislave**, Trenčianska 55, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zn. 1458/134/08/2009 zo dňa 14. októbra 2009, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S/242/09-44 zo dňa 14. decembra 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/242/2009-44 zo dňa 14. decembra 2010 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol ako nedôvodnú žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného zn. 1458/134/08/2009 zo dňa 14. októbra 2009. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Rozhodnutím zn. 3543/09/1785/07/MSO zo dňa 9. júla 2009 rozhodol Obvodný pozemkový úrad v Bratislave ako prvostupňový správny orgán príslušný podľa ustanovenia § 18 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z.z. o užívaní pozemkov v zriadených záhradkových osadách a vysporiadaní vlastníctva k nim v platnom znení (ďalej len zákon č. 64/1997 Z.z.) vo veci návrhu užívateľov pozemkov – členov Základnej organizácie S. Z. Z. M. 2 na vysporiadanie vlastníctva k pozemkom v Základnej organizácii S. Z. Z. M. 2 v katastrálnom území D. tak, že v zmysle § 7 ods.1 zákona č. 64/1997 Z.z. návrh zamietol.

Žalovaný správny orgán žalobou napadnutým rozhodnutím uvedeným vo výroku rozsudku odvolanie zástupcu zamietol a rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu v Bratislave zn. 3543/09/1785/07/MSO zo dňa 9. júla 2009 potvrdil.

Podľa názoru krajského súdu, vysloveného v odôvodnení žalobou napadnutého rozsudku, rozhodnutie žalovaného bolo vydané v súlade so zákonom, orgánom na to príslušným a obsahuje všetky predpísané náležitosti v súlade s ustanovením § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v platnom znení. Poukázal na to, že predmetom správneho konania bolo rozhodnutie o nároku žalobcu podľa zákona č. 64/1997 Zb..

Krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že v priebehu konania do spisu žalobca založil vyjadrenie S. Z. Z. – republikový výbor, ktorý uviedol, a tieto skutočnosti vyplývajú z administratívneho spisu, že zmluva o prenechaní pozemkov do dočasného užívania bola uzavretá dňa 3. decembra 1984 medzi ZO ZSS

B. D., ktorá vznikla 16. januára 1967 a odovzdávajúcou organizáciou JRD Z. B. ZO SZZ B. D. bola ku dňu podpisu riadne existujúcou právnickou osobou oprávnenou takúto zmluvu podpísať. Pozemky podľa parc. čísiel boli rozdelené na jednotlivé záhrady a pridelené konkrétnym členom, ktorí ich užívali v ZO B. D. nepretržite od 3. decembra 1984 až do 26. mája 1988. Tí istí členovia, ktorým boli tieto pozemky pridelené s rovnakými parc. číslami sa rozhodli, že si k 26. máju 1988 založia vlastnú ZO SZZ D. M., pričom nepretržite užívali a užívajú tie isté pozemky až doteraz. Krajský súd sa nestotožnil s právnym názorom žalovaného o legálnosti zriadenia záhradkárskej osady ZO SZZ M. II ani s tým, že predmetné pozemky užívajú nelegálne užívatelia. Správny orgán nie je oprávnený vysloviť svoj právny názor o platnosti alebo neplatnosti zmlúv, takéto oprávnenie prináleží iba súdu. Konštatovanie žalovaného, že členovia ZO SZZ v predloženom návrhu zo dňa 23. novembra 2003 písomne nepreukázali, že dňa 26. mája 1988 došlo k rozdeleniu majetku a odčleneniu ZO SZZ M. od ZO SZZ B. D. (podľa § 14 a 30 stanov SZZ), táto skutočnosť z administratívneho spisu nevyplýva, pretože sa stanovy SZZ v administratívnom spise nenachádzajú.

Ďalej však krajský súd konštatoval, že zo strany žalobcu bol podaný návrh dňa 24. novembra 2003, keď bol Obvodnému pozemkovému úradu Bratislava IV doručený návrh na začatie konania v zmysle § 7 zákona č. 64/1997 Z.z., pričom k tomuto návrhu neboli pripojené doklady, ktoré vyžaduje uvedený zákon. Už zo samotného obsahu tohto návrhu je zrejmé, že hmotnoprávna podmienka návrhu v danom prípade splnená nebola, nakoľko nadpolovičná väčšina užívateľov pozemkov užívajúcich nadpolovičnú výmeru plochy nepreukázala, že vlastníci odmietli k týmto pozemkom uzavrieť kúpnu zmluvu, alebo žeby sa vlastníci k návrhu takejto zmluvy nevyjadrili. Užívatelia teda nepreukázali, že vlastníci odmietli k pozemkom uzavrieť kúpnu zmluvu, alebo žeby sa vlastníci k návrhu kúpnej zmluvy nevyjadrili, pričom tieto skutočnosti bolo potrebné preukázať už pri podaní návrhu na začatie konania. Z rozsudku NS SR sp. zn. 4Sž-o-KS 25/2005 zo dňa 27. apríla 2006 okrem iného vyplýva, že nesplnenie náležitostí návrhu na začatie konania podľa § 7 ods.1 zákona č. 64/1997 Zb. bolo samo o sebe dostatočným dôvodom pre zamietnutie návrhu užívateľov na vysporiadanie vlastníctva k pozemkom v záhradkárskej osade. Správne orgány teda nepochybili, keď návrh na začatie

konania zamietli z dôvodov nesplnenia podmienky uvedenej v § 7 ods.1 zákona č. 64/1997 Z.z., pretože bez ohľadu na ďalšie sporné otázky súvisiace so splnením podmienky podľa § 2 ods.1 a 2, tieto sami boli dostatočným dôvodom pre zamietnutie návrhu žalobcov na vysporiadanie vlastníctva k pozemkom v ZO SZZ M. II D.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal žalobca prostredníctvom právnej zástupkyne odvolanie a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Podľa jeho názoru, rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a neúplného zistenia skutkového stavu. Žalobca dostatočne preukázal splnenie podmienky § 7 ods.1 zákona č. 64/1997 Zb., pretože všetci užívatelia pozemkov v predmetnej záhradkárskej osade prejavili vôľu uzavrieť kúpnu zmluvu na pozemky, ktoré mali a aj v súčasnosti majú v užívaní v zmysle zákona č. 64/1997 Zb.. Nadpolovičná väčšina užívateľov nadpolovičnej výmery plochy predmetných pozemkov preukázala, že dotknutí vlastníci sa k návrhu nevyjadrili, resp. zamietli návrh na uzavretie kúpnej zmluvy.

Uviedol, že okrem poštou zaslaných návrhov mali súkromní vlastníci predmetných pozemkov, ktoré užívali záhradkári, možnosť oboznámiť sa o začatí konania o vysporiadanie vlastníctva k pozemkom v predmetnej záhradkárskej osade (v ktorej bola aj malá časť ich pozemkov), nakoľko na vývesnej tabuli Mestskej časti B. D. bolo takéto oznámenie k verejnému nahliadnutiu.

Žalobca v odvolaní poukázal na list Družstva podielnikov D. zo dňa 24. októbra 2003, v ktorom družstvo potvrdzuje, že obdržalo od záhradkárov návrhy kúpnych zmlúv, avšak z dôvodu, že v uvedenej dobe ešte nebolo družstvo zapísané na LV ako vlastník pôdy, ktorú užívali záhradkári, nemohlo dôjsť k podpisu predložených kúpnych zmlúv. Družstvo listom prisľúbilo, že ako náhle bude ako vlastník predmetných pozemkov zapísané na LV, dôjde k rokovaniu o uzavretí zmluvy. Celková plocha, ktorú družstvo prenajalo záhradkárom bola 4 184 m², t.j. nadpolovičná väčšina. Plocha, ktorú družstvo prenajalo osobám bola o výmere

155 m². Títo vlastníci boli záhradkármi listom oslovení a súčasne im bola k podpisu zaslaná kúpna zmluva. Záhradkári písomne oslovili na uzavretie kúpnej zmluvy aj Slovenský pozemkový fond, Obecný úrad ako aj Magistrát hl. mesta SR Bratislavy. Jednoznačne žalobca tvrdil vo svojom odvolaní, že väčšinovým vlastníkom pozemku, ktoré majú záhradkári v užívaní bolo družstvo a jeho stanovisko k predmetnej skutočnosti bolo preukázané.

Podľa názoru žalobcu, krajský súd nesprávne vyhodnotil skutočnosť, keď uviedol, že neboli dňom podania predmetného návrhu na Obvodný pozemkový úrad v Bratislave pripojené doklady, ktoré si vyžaduje zákon č. 64/1997 Z.z.. Pokiaľ však správny orgán zistil, že predložené kúpne zmluvy majú vadu, mal prerušiť správne konanie a písomne vyzvať žalobcu na odstránenie chýb a to v primeranej lehote. V rozhodnutí Obvodného pozemkového úradu v Bratislave Č.j.1786/6367/2007/ZLA zo dňa 9. novembra 2007, ktorým návrh žalobcu na vysporiadanie vlastníctva k predmetným pozemkom, ktoré žalobcovia užívali, bol zamietnutý, vôbec nebola zmienka o žiadnych nedostatkoch kúpnych zmlúv, ktoré žalobcovia správne orgánu predložili. Až v roku 2009 bol predmetný návrh žalobcov zamietnutý a prvýkrát bolo uvedené, že je to z dôvodu, že zmluvy nemožno akceptovať, nakoľko nie sú perfektné.

Taktiež poukázal na to, že súd sa vôbec nezaoberal skutočnosťou, že správny orgán postupoval v rozpore s ustanovením § 19 ods.3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, nakoľko ak zistil, že predmetné zmluvy majú takú právnu vadu, ktorá ich robí z ich strany neakceptovateľnými, tak v zmysle uvedeného ustanovenia bol správny orgán povinný vyzvať záhradkárov, aby odstránili zistený nedostatok v primeranej lehote a zároveň bol povinný poučiť žalobcu, aké následky v zmysle § 30 ods.1 tohto zákona bude mať neodstránenie predmetných nedostatkov pre ďalší priebeh správneho konania. Správny orgán tak postupoval v rozpore s § 19 ods.3 citovaného zákona a touto skutočnosťou sa súd nezaoberal.

Žalovaný správny orgán navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť.

Podľa jeho názoru, žalobca nepreukázal, že v čase podania návrhu dňa 24.novembra 2003 bola splnená podmienka podľa § 2 ods.2 zákona č. 64/1997 Z.z., že členovia ZO SZZ M. II sú nájomcami alebo užívateľmi predmetných pozemkov. Nesplnením podmienky podľa § 2 ods.2 nedošlo k vzniku zákonného nájomného vzťahu medzi vlastníkom a užívateľom podľa § 3 ods.1 zákona. Členovia M. II nie sú účastníkmi konania podľa § 6 písm.a/ zákona, nakoľko nespĺňajú podmienku byť užívateľia. Taktiež predmetné písomné návrhy kúpnych zmlúv zaslané vlastníkom sú v rozpore so zákonom č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov. V písomných návrhoch zmlúv chýba dátum, prejav vôle kupujúceho (podpis) a chýbajú doručky. Krajský pozemkový úrad v Bratislave ďalej zastáva názor, že nebola splnená podmienka podľa § 7 ods.1 zákona, že návrh podala nadpolovičná väčšina užívateľov (legálnych), ktorí užívajú nadpolovičnú výmeru plochy a prislúchajúci podiel z výmery spoločných pozemkov a ktorí preukázali, že vlastníci odmietli k týmto pozemkom uzavrieť kúpnu zmluvu s návrhom ceny najmenej vo výške náhrady v § 11 alebo, že vlastníci sa k návrhu kúpnej zmluvy nevyjadrili v lehote 30 dní odo dňa jeho doručenia.

Najvyšší súd SR, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel jednomyseľne k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O. s. p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol uverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 15. februára 2012 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Z obsahu administratívneho spisu správneho orgánu súd zistil, že členovia Základnej organizácie Z. Z. M. II, prostredníctvom splnomocneného zástupcu predsedu Základnej organizácie S. Z. Z. M. II I., doručili dňa 24.novembra 2003 na Obvodný pozemkový úrad v Bratislave v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z.z. žiadosť o začatie konania. Dňa 20.apríla 1998 bola overená zmluva o prenechaní do dočasného užívania k zriadeniu záhradkárskej osady, ktorá bola do spisu založená bez dátumu uzavretia tejto zmluvy, medzi JRD D. so sídlom v B. a SZZ ZO D. Pozemok parc. č. X. bol prenechaný k poľnohospodárskemu využitiu. V zmysle tejto

zmluvy poľnohospodárska organizácia prenecháva nevhodné pozemky záhradkárskej organizácii do užívania na dobu od 1. januára 1985 do 31. decembra 1999. Dňa 15. apríla 1985 ONV, odbor miestneho hospodárstva, dopravy a poľnohospodárstva Bratislava IV rozhodnutím č. MHD-286/1/1985-KU rozhodol, že schvaľuje zmluvný prevod pozemkov dohodnutý medzi JRD D. a ZO SZZ D. Zriaďovanie záhradkárskej osady na odsúhlasených pozemkoch je prípustné až na základe právoplatného rozhodnutia o využití územia, ktoré je kompetentný vydať odbor ÚPA Národného výboru hlavného mesta SR Bratislavy. Dňa 8. apríla 1986 vydal Národný výbor hlavného mesta SR Bratislavy, odbor územného plánovania architektúry rozhodnutie č. ÚPA-831-326/86, ktorým rozhodol o využití územia a umiestnil dočasnú záhradkársku osadu M. II na dobu 13 rokov na pozemkoch parc. č. X. kat. úz. D. v celkovej výmere 4924 m². Rozhodnutie bolo vydané pre S. Z. Z. – ZO D. Republikový výbor S. Z. Z. vydal dňa 5. decembra 2006 potvrdenie pre žalobcu, z ktorého vyplýva, že žalobca vznikol na ustanovujúcej schôdzi dňa 26. mája 1988 a predtým jeho členovia boli súčasťou ZO SZZ D., ktorá vznikla dňa 1. januára 1967 a existovala nepretržite až do vzniku žalobcu rozčlenením k 26. máju 1988.

Obvodný pozemkový úrad v Bratislave v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že navrhovatelia nepreukázali, že vlastníci odmietli k týmto pozemkom uzavrieť kúpnu zmluvu s návrhom ceny najmenej vo výške náhrady uvedenej v § 11 zákona alebo že vlastníci sa k návrhu kúpnej zmluvy nevyjadrili. Navrhovatelia predložili návrhy kúpnych zmlúv, ktoré neobsahujú prejav vôle kupujúceho, preto Obvodný pozemkový úrad v Bratislave tieto návrhy kúpnych zmlúv neakceptuje ako perfektné – spĺňajúce podmienky podľa zákona č. 40/1964 Zb.. Navrhovatelia predložili neperfektné návrhy kúpnych zmlúv z rôzneho časového obdobia, ktoré nie je možné určiť z dôvodu, že neperfektné návrhy kúpnych zmlúv neobsahujú dátum vzniku, nie je pripojená doručenka odoslania, či doklad o osobnom prevzatí návrhu kúpnej zmluvy predávajúcim.

Predmetom súdneho preskúvacieho konania bolo rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, ktorým potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu Obvodného pozemkového úradu v Bratislave a zamietol odvolanie žalobcu.

Pre posúdenie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu v uvedenej veci bolo rozhodujúce, či žalovaný správny orgán dôsledne postupoval v konaní podľa ustanovení zákona č. 64/1997 Z.z..

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 94/1997 Z.z. konanie sa začína na návrh nadpolovičnej väčšiny užívateľov, ktorí užívajú nadpolovičnú výmeru plochy a prislúchajúci podiel z výmery spoločných pozemkov a ktorí preukázali, že vlastníci odmietli k týmto pozemkom uzavrieť kúpnu zmluvu s návrhom ceny najmenej vo výške náhrady uvedenej v § 11 alebo, že vlastníci sa k návrhu kúpnej zmluvy nevyjadrili v lehote podľa ods.2.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia zákona ak návrh kúpnej zmluvy podľa odseku 1 neobsahuje lehotu na jeho prijatie alebo ak obsahuje kratšiu lehotu, táto lehota je 30 dní odo dňa jeho doručenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že žalobca podal odvolanie proti rozhodnutiu Obvodného pozemkového úradu v Bratislave zo dňa 9. júla 2009, zn. 3543/09/1785/37/MSO z toho dôvodu, že nesúhlasil so zamietnutím návrhu na začatie konania podľa § 7 ods.1 zákona č. 64/1997 Z.z., pretože, podľa jeho názoru, boli splnené všetky hmotnoprávne podmienky, ktoré vyžaduje citovaný zákon. Odvolací správny orgán v odvolacom konaní nezistil skutočnosti, ktoré by boli v rozpore s citovaným zákonom a zákonom o správnom konaní.

Podľa názoru odvolacieho súdu, zhodným s názorom súdu prvého stupňa, správny orgán si pre svoje rozhodnutie zadovážil dostatok skutkových podkladov, vo veci zistil skutočný stav a zo skutkových okolností vyvodil správny právny záver.

Odvolací súd sa preto stotožnil so záverom krajského súdu ako i žalovaného správneho orgánu, že prvostupňový správny orgán neporušil zákon, keď zamietol návrh na začatie konania podľa § 7 ods.1 zákona č. 64/1997 Z.z..

Odvolací súd sa nestotožnil s námietkou žalobcu, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a neúplného zistenia skutkového

stavu a to v súvislosti s tvrdením žalobcu, že v predmetnom správnom konaní dostatočne preukázal splnenie podmienky § 7 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z.z. poukazujúc a odvolávajúc sa vo svojom odvolaní na list Družstva podielnikov D. zo dňa 24. októbra 2003, list. č. X., z obsahu ktorého, podľa názoru žalobcu, vyplýva splnenie uvedenej zákonnej podmienky. Zároveň v odvolaní žalobca poukázal na to, že celková plocha, ktorú družstvo prenajalo záhradkárom bola 4 184 m², t.j. nadpolovičná väčšina, plocha pozemkov, ktorú užívali záhradkári a ktorá patrila vlastníkom – súkromným osobám bola o výmere 155 m².

Odvolací súd poukazuje na obsah listu Družstva podielnikov D., zo dňa 24. októbra 2003 list X., označeného ako odpoveď na kúpno-predajné zmluvy, adresovaného ZO SZZ M. II, v ktorom je doslovne uvedené : Oznamujeme Vám, že zatiaľ DP D. nenadobudlo LV na pozemky bývalého spolku želiarov, ktorý by ho oprávňoval odpredávať tieto pozemky. Usporiadanie vlastníctva je v riešení právnikov. Ako náhle budeme mať potrebné LV, vyzveme Vás na prerokovanie kúpnych zmlúv. Podpísaný je Ing. J. M. riaditeľ a list je opatrený pečiatkou Družstvo podielnikov D.

Odvolací súd v nadväznosti na vyššie uvedené konštatuje, že z uvedeného listu nemožno vyvodiť, že vlastníci týmto vyjadrením (listom) chceli prejavit' vôľu odmietnuť k predmetným pozemkom uzavrieť kúpnu zmluvu s návrhom ceny najmenej vo výške náhrady uvedenej v § 11 alebo, že by vyplynulo, že vlastníci sa k návrhu kúpnej zmluvy nevyjadrili podľa odseku 2. Jednoznačne tak nebola splnená podmienka uvedená v ustanovení § 7 ods. 1 zákona č. 64/1997. Najvyšší súd Slovenskej republiky taktiež poukazuje na ustálenú judikatúru, z ktorej vyplýva, že nesplnenie podmienok podľa § 7 ods. 1 je dostatočným dôvodom pre zamietnutie návrhu na začatie správneho konania, tieto nedostatky nemôžu byť v konaní konvalidované.

Odvolací súd taktiež, s poukazom na vyššie uvedené, považuje námietku žalobcu, podľa ktorej sa súd nezaoberal skutočnosťou, že správny orgán postupoval v rozpore s ustanovením § 19 ods.3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (podľa ktorého pokiaľ podanie nemá predpísané náležitosti, správny orgán pomôže

účastníkovi konania nedostatky odstrániť, prípadne ho vyzve, aby ich v určenej lehote odstránil; súčasne ho poučí, že inak konanie zastaví), za nedôvodnú. O uvedený prípad sa v danej veci nejedná. V posudzovanom prípade išlo o splnenie hmotnoprávnej podmienky, ktorú bol účastník konania povinný splniť spolu s podaním návrhu na začatie konania podľa § 7 ods.1 zákona č. 64/1997 Z.z.. Nedostatky podania nemôžu byť v priebehu konania konvalidované.

Keď teda krajský súd dospel k právnomu názoru, totožnému so záverom správnych orgánov a rozhodol, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného nedošlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcu, nakoľko žalovaný ako i správny orgán prvého stupňa sa s námietkami žalobcu zaoberali dôsledným spôsobom, tento jeho názor považoval aj odvolací súd, z dôvodov uvedených vyššie, za správny.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, krajský súd zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, pričom náležitým spôsobom svoj právny záver aj odôvodnil.

Preto Najvyšší súd SR, ako súd odvolací, napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil. Pritom sa stotožnil s právnym posúdením a dôvodmi krajského súdu, viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 OSP ako aj rozsahom a dôvodmi podanej žaloby (§ 249 ods. 2 OSP).

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 246c a § 250k ods. 1 OSP. Žalobcovi náhradu trov nepriznal, pretože nebol ani v súdnom odvolacom konaní úspešný a žalovaný nemá zo zákona nárok na náhradu trov konania.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku n i e j e přípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. februára 2012

JUDr. Jana Henčeková, PhD., v.r
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková